

LES ARRELS POPULARS DE LA FESTA

=====

La vila marinera empordanesa de Roses es disposa a celebrar la seva Festa Major de la Mare de Déu d'Agost i uns membres de la Comissió Organitzadora dels festeigs m'han demanat si volia confegir unes ratlles d'introducció per aquest programa. Penso que és excessiu l'honor que m'han volgut fer i que segurament haurien pogut trobar una personalitat més escaient per aquesta tasca. Però penso també que potser no fóra cortès per part meua declinar aquesta invitació i jo, amb tota franquesa, no em veig amb cor de cometre una desortesia amb la gent de Roses ni amb ningú.

Sempre he tingut el convenciment profund de que el nucli primigeni de tota festa radica en el poble. Sense poble no hi ha festa possible. I entenem per poble aquesta entitat col·lectiva humana que conviu damunt d'una mateixa terra i sota d'un mateix cel amb una comunitat indefinida d'aspectes vitals. El suport del poble és allò que pot determinar l'èxit o el fracàs d'una festa. I no diguem d'una festa major. A Roses, malgrat la dispersió que suposa l'activitat turística estiuenca, hi ha un poble que batega fort i sent de debò les coses que li són pròpies. És veritat que a l'estiu cada dia dona la sensació de ser festa. Amb l'allau de forasters pels quals ~~xiu~~ es veu envaïda quan arriba la calor forta, d'ençà una pila d'anys, els seus carrers i places han adquirit una fesomia diferent de la de temps enrera i durant un parell de mesos s'hi desenvolupa una activitat trepidant, insòlita la resta de l'any. Els carrers cèntrics i els que no ho són tant són un continu de gent que passa, que parlen llengües estranyes, que van abillats de manera pintoresca, que s'encanten als aparadors de les botigues, que omplen els establiments d'hostaleria i que, en una paraula, vénen a donar una nova imatge a la vila i un impuls important a la seva economia. Però darrera d'aquesta visió d'aquesta Roses, en aparença diàriament endiumenjada, hi ha una Roses que treballa intensament per a fer possible una acollida decorosa per a tanta gent forastera. Pescadors, paletes, botiguers, hostalers, tot un sens fi d'oficis i professions exercits en una gran part per gent de Roses i que lluita intensament durant les setmanes caniculars per a mantenir un equilibri entre el seu ritme de treball i el ritme de la vida que al seu entorn s'està desenvolupant. I malgrat tots els inconvenients que presenta la feina, aquest poble té esma sobrada per a preparar, oferir i disfrutar uns dies de Festa Major, quan a mitjan Agost s'esdevé la festivitat religiosa cristiana de l'Assumpció de la Mare de Déu i gairebé totes les comarques catalanes són com un mosaic esplendent de festes majors. El poble de Roses, enfeinat i tot com està, sempre ha sabut demostrar, quan ha arribat aquesta avinentesa el seu poder creador, ja que una festa major pot ser una obra d'art col·-

lectiva, i oferir a propis i aliens una festa sonada i unes diades memorables amb les seves corresponents vetllades, que perdurin en el record de tots aquells que les haguem viscudes i que enguany ja estem esperant amb il·lusió. Perquè l'amor es manifesta mitjançant el lliurament. I la Festa Major de la Mare de Déu d'Agost és un acte de lliurament del poble de Roses en el qual s'hi reflecteixen les reserves inextinguibles d'amor i cordialitat que n'atresora.